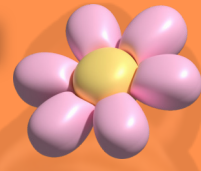

॥श्री दत्त बावनी॥ मराठी रूपांतर

जय योगेश्वर दत्त दयाळ। तूच एक जगती प्रतिपाळ॥१॥
 अत्रनसूये करुनी निमित्त। जगकारण प्रगटशी निश्चित ॥२॥
 ब्रम्हाहरहरिचा अवतार। शरणांगतास तारण हार॥३॥
 अंतर्यामी सच्चीत सुख। सद्गुरु द्विभू जगीचे सुमुख॥४॥
 अन्नपूर्णा झोळी हाती। शोभे शांती कमंडलू हाती॥५॥
 काय चतुर्भुज षड्भुज सार। अनंत बाहु तू निर्धार॥६॥
 शरणी आलो बाळ अजाण। उठ दिगंबर सुटतो प्राण॥७॥
 ऐसी सहस्रार्जुनाची साद। तुष्ट होऊनी तू साक्षात॥८॥
 रिद्धी सिद्धी तू देसी अपार। अंती मुक्ती महापद सार॥९॥
 कशास करिसी आज विलंब। तुजविण मजसी नच आलंब॥१०॥
 तारीलास द्विज विष्णुशर्मा। श्राद्ध जेवीसी पाहून प्रेमा॥११॥
 जम्भ दैत्य त्रासे देवांना। करुनी कृपा रक्षिलेस त्यांना॥१२॥
 दीती सुत माया विस्तारी। इंद्रिकरी त्या झणी मारी॥१३॥
 ऐशा कितीक केल्या लीला। वर्णु कोण शकेल तयाला॥१४॥
 भक्त कार्यास धावुनी येसी। मन निष्काम तयाचे करीसी॥१५॥
 बोधे परशुराम यदुला। अकाम प्रल्हादासी मिळाला॥१६॥
 ऐसी कृपा तुझीच अगाध। का न ऐकीसी माझी साद॥१७॥
 धाव अंत पाहि न अनंता। अवचित ना करी शिशुचा अंता॥१८॥
 प्रेम द्विजा स्त्रीचे ही मिळाले। निसंदेह पुत्र रूप घडले॥१९॥
 कलियुगी स्मर्तृगामी कृपाळ। धोब्या तारी करी सांभाळ॥२०॥
 तारी विप्रापूर ज्वरातून। ब्रह्मण शैठ उद्धरीला तत्क्षण॥२१॥
 करीन क्षमाज्ञा का उद्धार। ये कर कृपाहृष्टी एकवार॥२२॥
 शुष्क काष्ठास पान लागले। मजवरी उदासीन का झाले॥२३॥
 जरजर वृध्येची ही स्वप्ने। केली सुफळ तू पूर्णपणे॥२४॥
 दूर करुनि विप्राचे कोड। पूरविलेस तू त्याचे लाड॥२५॥

दुभवीलेस तू वांझ म्हशीला। हरुनी दैन्य तोषीले त्याला॥२६॥
 वाल खाऊनी स्वये तोषला। प्रेमे सुवर्ण घट दिधला॥२७॥
 ब्राम्हण स्त्रीचा मृत्य नव्याला। संजीवन तु दिधले त्याला॥२८॥
 पिशाचपीडा केलीस दूर। विप्रपुत्र उठविलास शुर॥२९॥
 शूद्र हरी जो विक्रम दात। भक्ति रक्षी त्रिविक्रम तात ॥३०॥
 एकक्षणी तंतुक भक्ताला। शैलपर्वती पोहचविला॥३१॥
 दिसे एक हे अष्ट स्वरूप। धरी देव बहुरूप अरूप॥३२॥
 तोशुनी निज हा भक्त सुजात। दिधली ही प्रचिती साक्षात॥३३॥
 टाळी पीडा यवन नृपाची। चिंता नच तुज जातीपातीची॥३४॥
 येवूनी राम न कृष्ण रूपात। केल्या लीला तू अगणित॥३५॥
 तरले पत्थर गणिका व्याध। पशुपक्षांची तुजला साद॥३६॥
 तुझे नाम अधमा उद्धरते। गाता काम कैसे न सरते॥३७॥
 आधीव्याधी उपाधी साच्या। स्मरणमात्र त्या टळती साच्या॥३८॥
 चले मुठ ना चेटुक शक्ती। स्मरता नर पावतसे मुक्ती॥३९॥
 डाकिणी शाकिणी महिषासुर। भुत पिशाचे जंद असूर॥४०॥
 होई मुठ क्षणाते नष्ट। दत्त धुन आळविता स्पष्ट॥४१॥
 जे गाती धुपास करोनी। मनापासोनी दत्त बावनी॥४२॥
 त्वये सुधरतील सारे लोक। उरेल ना कणभर ही शोक॥४३॥
 होई सिद्धी तयांची दासी। दुःख दैन्य ना पिडेल त्यासी॥४४॥
 बावन गुरुवारांचा नेम। करे पाठ बावन सप्रेम॥४५॥
 यथा शक्ती करी नित्य नियम। दंडी कधी तया ना यम॥४६॥
 बहुरूपी हा एक अभंग। भजता नडे न माया रंग॥४७॥
 सहस्र नामी सत्य नाम ते। दत्त दिगंबर अंती उरते॥४८॥
 वंदु तुजला वारंवार। वेदची श्वास तुझे साकार ॥४९॥
 जिथे वर्णिता थकले शेष। रंक असा मी कोण विशेष॥५०॥
 अनुभव तृप्तीचे उद्गार। हसे तयाला पडेल मार॥५१॥
 तपसी तत्त्वमसी हा देव। बोला जय जय श्री गुरुदेव॥५२॥

